

MAGYAR KÖZÖNY

A SZEGEDI JOGHALLGATÓK HIVATALOS LAPJA

XV. ÉVFOLYAM
9. SZÁM

2008. NOVEMBER

*„Lesz út lélektől lélekig,
Lesz kinek megtanítsd világod titkait.”*

ÖNÉRVÉNYESÍTÉS, HATÉKONY KONFLIKTUSKEZELÉS TRÉNING

Időpont: **november 10., 11.** (9:00-16:00)
Helyszín: TIK, Hallgatói Centrum Tárgyaló
Jelentkezési határidő: 2008. **november 8. 16:00**
A csoport maximális létszáma: 14 fő

A tréning célja, hogy:

- megtanuld alkalmazni az önérvényesítés és hatékony konfliktuskezelés módszereit,
- megismerd az asszertív (önérvényesítő) kommunikációt,
- minél hatékonyabb légy a tevékenységeid megszervezésében,
- eredményesen oldd meg a személyes és csoportközi konfliktusaid!

Mind ezt:

- egyénileg és kiscsoportban
- elemző- és helyzetgyakorlatok segítségével
- védett, elfogadó légkörben

A részvétel az SZTE hallgatói és frissdiplomásai számára **ingyenes!**

A jelentkezéshez kérjük, **november 8-ig** regisztrálj a **www.sztekarrier.hu** weboldalon, majd kitöltve küldd vissza a jelentkezési lapod (melyet a **Képzések/tréningek menüpont** alatt találsz) az **info@sztekarrier.hu** e-mail címre!

Bővebb információk e-mailen, vagy személyesen az SZTE Karrier Irodában, vagy az 546-680-as telefonszámon!

Felnőttképzési azonosító: 00010250

A Projekt az Európai Unió támogatásával valósul meg.
Projekt azonosító: ROP-3.3.1.-2004-10-0004/34

Tartalom

Interjú	4. §
Társasági jogi konferencia	5. §
Szabadegyetem	7. §
Megemlékezés	7. §
Díjátadó	8. §
A TDK világa	9. §
Tényállás	10. §
Parlament	11. §
Történelmi nőalakok portrészorozata	12. §
Érdeklődő	14. §
HAS	16. §
Pesti-esti (Cool)Túra	16. §
Körkérdés	17. §
OJK	18. §
ELSA	19. §
Mozimustra	20. §
Hangképek	21. §
Mi lenne velünk nélkülük?	22. §
Deszka	23. §
Csúcson vagyunk	24. §
Bordeaux-ban az élet	25. §
Így... ..	26. §

Kedves Olvasóink!

Akármilyen kellemesen telt is az őszi szünet, könyörtelenül emlékeztetett arra, hogy eltelt a szorgalmi időszak első fele. Másfél heti nyugodt sétálás, zavartalan alvás és olvasás után talán még inkább elgondolkodtató, hogy mennyi minden történt velünk szeptember elseje óta.

A megszokottnál is hosszabbnak tűnő esti előadások, élvezetes gyakorlatok, rendezvények, ünnepek, konferenciák. Valószínűleg a szemeszter második felében sem lesz ez másképp.

De szerencsére, mind Szegeden mindig, novemberben is kellemesen el lehet tölteni az időt. Bálók, jazzkoncertek, filmek – sorolhatnám...

Remélem, hogy éppen elegendő ötletet nyújtunk ez alkalommal is, mind ami a szórakozást, mind ami a még ennél is tartalmasabb időtöltést illeti.

Jó olvasgatást kívánok!

Jágodics Ivett
JÁGODICS IVETT
főszerkesztő

MAGYAR KÖZÖNY

IMPRESSZUM

Főszerkesztő: Jágodics Ivett
 Zetvő szerkesztő: Sándor Anita
 Szerkesztők: Buda Zsuzsanna, Burka Éva, Csomós Árpád, Gacsályi Andrea, Gálfi Andrea, Ottlakán Johanna, Petrő Annamária, Sonkoly Tímea, Török Tamás, Török Tibor
 Fotók: Gacsályi Andrea
 Tördelés, borító: Szabó Gábor, UnivDesign

Alapította: Kasza Péter Ferenc és Sznénás Tamás
 Felelős kiadó: SZTE ÁJTK HÖK
 Honlap: <http://www.hok.juris.u-szeged.hu/>
 E-mail: kozony@hok.juris.u-szeged.hu
 Nyomda: Csaba-Könyv Kft. Felelős vezető: Somogyi Attila
 Hirdetészervezés: Universitas Szeged Kht.
 Elérhetőség: (62) 546-680; hirdetes@univkht.hu
 Megjelenik 1200 példányban, ingyenes terjesztéssel

A lap a MESE partnere

Lapunkat rendszeresen szemlézi az

»OBSERVER BUDAPEST«

Interjú Dr. Papp Teklával a Társasági jogi konferencia kapcsán

- *Tanárnő mit tudna mesélni a konferenciát megelőző szervezőmunkáról?*

- Maga a konferencia ötlete elég hirtelen jött 2008 áprilisában. Akkor a húszéves jubileum még eszembe sem jutott, csak az, hogy már nagyon régen nem rendeztek gazdasági jogi, azon belül pedig társasági jogi konferenciát hazánkban. Akkoriban számos rendezvényen vettem részt más jogi karokon is, tehát tudtam találkozni az oktató kollegákkal. Mindenki olyan pozitívan állt hozzá az ötlethez, hogy úgy gondoltam, lenne értelme megvalósítani. Április végén ültem le átgondolni az előadók névsorát, ami végül teljesen megegyezett azzal, ami a meghívóban szerepelt. Már az első megkeresésre is nagyon nyitottan reagált mindenki. A nehezebb része a szervezésnek a koordináció volt: itt kapcsolódott be a munkába be Strihó Krisztina és Jenovai Petra. A joghallgatók akkor léptek be, amikor szeptember elején, a tanév első hetében kérétem a segítségüket. Innentől kezdve ők is kivették részüket a munkából.

- *Hogyan foglalná össze a konferencia programját?*

- Mindenképpen azt szerettem volna, ha a résztvevők azt érzékelik, hogy ezen a konferencián szaktekintélyek tartanak előadást - és nem csak a jogtudománnyal foglalkozó szakmai tekintélyek, hanem megjelennek a gyakorlati oldal képviselői is. Értem ezalatt a cégbíróságok, a Legfelsőbb Bíróság és az ítélőtáblák képviselőit, mivel a rendezvény főként ügyvédeknek szült. Így más aspektusok is előkerülhettek. A másik, amit szerettem volna, hogy ez egy színes tartalmú rendezvény legyen. Erre biztattam a meghívott előadókat is. Mindenkire rá volt bízva, hogy milyen témát választ. Az elektronikus cégeljárás kivételével nem is voltak átfedések az előadások témái között, csak olyan fordult elő, hogy reflektálni tudott egyik előadó a másikra, mivel az illető olyan gondolatokat vetett fel. Nagyon sok

téma felmerült ez alatt a két nap alatt, és valójában ez is volt a cél: egy nem teljes, de teljességre törekvő tematika kialakítása.

- *Tanárnő hogyan értékeli, miben látja a mostanihoz hasonló konferenciák szerepét?*

- Én több szerepet is tulajdonítok nekik. Először is nagyon fontosak abból a szempontból, hogy az adott szakma képviselői összejöjjenek, megismerjék egymást, beszélgessenek egymással és megismerjék egymás munkáját. Fontos, hogy az emberi kapcsolatok kialakítására is adjon lehetőséget egy ilyen rendezvény. Ez a résztvevők részéről érdeklődésen, míg az előadók részéről egy elért eredménnyel alapul. A második, amiért hasznos egy ilyen alkalom, az az, hogy egy adott terület tudományos művelői megjelennek a gyakorlatban tevékenykedő ügyvédek, közjegyzők és bírák előtt, és mivel kérdésekre, hozzászólásokra és észrevételekre is van lehetőség, így visszaigazolást is lehet kapni a felmerülő problémákról.

„Fontos, hogy az emberi kapcsolatok kialakítására is adjon lehetőséget egy ilyen rendezvény.”

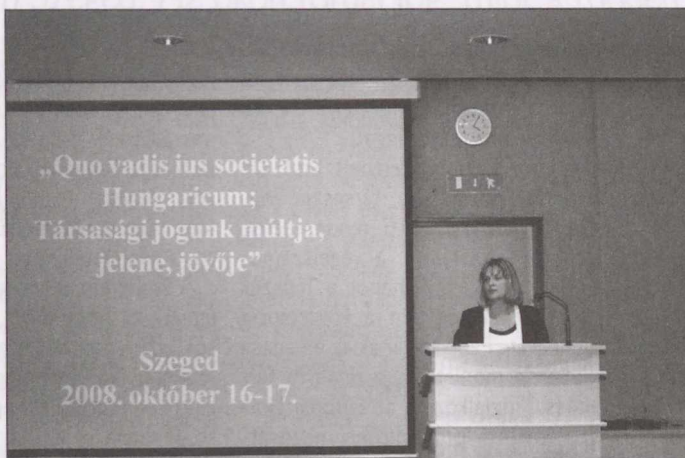
A harmadik feladat az, hogy a fiatalabb generáció is meg tudjon jelenni és a konferencián ott legyen a professzortól kezdve az adjunktussal bezárólag mindenki, aki valamit már letett az asztalra az adott területen. A negyedik dolog részéről egy kicsit pozitív hozzáállást feltételez: azt is fontosnak tartom, hogy a konferenciának legyen eredménye. Az, hogy a most kiadott, az előadások munkaanyagait tartalmazó CD-t, illetve a később megjelenő nyomtatott kiadványt felhasználják a gyakorlati és jogalkotási munkában, mivel itt olyan témák olyan színvonalon kerültek feldolgozásra, amely valóban segítheti a munkát. Az ötödik, amit megemlítenék, az az, hogy a Kar és a Tanszék szempontjából is fontos, hogy egy olyan rendezvényt tudjon szervezni, amelyre a résztvevők elismeréssel gondolnak vissza. Ez növeli a presztízst. Akik pedig a szervezésben segítettek, vagyis a doktoranduszok és felsőbb éves joghallgatók, technikai szempontból és szakmailag is sokat tanultak.

- *Tanárnő említette, hogy meg fog jelenni egy nyomtatott anyag is. Ilyen szempontból mi lesz a konferencia utóélete?*

- Legvalószínűbb, hogy január végén jelenik majd meg a Tanszék sorozata, az Acta Convetus de lure Civili, immár a tizedik kötettel. A sorozatban először egy 2003-ban szervezett nemzetközi konferencia előadásait jelentettük meg. Azóta PhD- és OTDK-dolgozatok

anyagait is publikáltuk, de fő profilja továbbra is az, hogy a konferenci anyagokat összegyűjtsük benne. A kötet kereskedelmi forgalomba nem kerül, a háromszáz példányból csak a szerzők, szerkesztők kapnak, valamint természetesen tiszteletpéldányokat küldünk a nevesebb könyvtáraknak és persze a társtanszékeknek is.

- *A konferencia után pár nappal hogy értékeli a rendezvényt? Milyenek voltak a visszajelzések?*

Dr. Papp Tekla előadása közben a konferencián

- A visszajelzések kivétel nélkül pozitívak voltak. Hihetetlenül jó érzés volt, hogy számomra eddig ismeretlen emberek is odajöttek hozzám, és persze az is, hogy nem volt olyan vendég, aki ne jött volna oda hozzám elköszönni és gratulálni. Ez azért is volt kellemes érzés, mert mögöttem áll négy vagy öt hasonló tematikus konferencia szervezése. Én úgy gondolom, hogy kivételesen jól sikerült a konferencia, nem hoztunk szégyent sem a Karra, sem a Tanszékre.

JAGODICS IVETT

Quo vadis ius societatis Hungaricum?

Társasági jogunk múltja, jelene, jövője

Karunk Polgári jogi és Polgári eljárásjogi Tanszékének fenti címmel megrendezett konferenciájára 2008. október 16-án és 17-én került sor a József Attila Tanulmányi és Információs Központ Konferencia Termében.

A programot Dr. Szabó Imre, Karunk dékánja és a rendező tanszék vezetője nyitotta meg. Köszöntőjében megemlékezett a konferencia ünnepi apropójáról: arról, hogy az első gazdasági társaságokról szóló törvény a napokban volt húszesztendő.

A nyitó előadást Prof. Dr. Sárközy Tamás tartotta „A társasági jog, mint komplex progresszív jogterület” címmel. A terület összetettségén túl a professzor úr azt a kérdést is

beszegette, hogy az új Polgári Törvénykönyvbe integrálható-e a társasági jog. Őt Prof. Dr. Besenyei Lajos, a Tanszék emeritus professzora követte, „A gazdasági társaságokról szóló törvény egy polgári jogász szemszögéből” című előadásával, amelyben a polgári jog oldaláról vizsgálta az érvénytelenség és az üzletrész öröklésének eshetőségeit.

A délelőtti folyamán sor került továbbá Dr. Wellman György (a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának vezetője; részt vett mindhárom társasági törvény megalkotásában), Prof. Dr. Miskolczi Bodnár Péter (a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsának tagja) és Dr. Nochta Tibor előadására is. Így hallhattunk a felelősség

átviteléről, a vezető tisztségviselők jogállásáról és a törvény jogrendszeri környezetéről. De a délelőtti folyamán esett szó még a kft-vel kapcsolatos problémákról is, amelyeket Dr. Gál Judit osztott meg a hallgatósággal.

A délutáni programban szerepelt Prof. Dr. Kisfaludi András előadása a társasági jogviták választott bíróság előtti rendezéséről, de esett szó a tagkizárásról, a végelszámolásról és a klaszterről is. A napot a Tanszék egyetemi docensének, egyben a konferencia főszervezőjének, Dr. Papp Teklának az előadása zárta, amelyben a monista és a dualista társaságirányítással foglalkozott az Európai Unióban. E két irányítási forma erősen megosztja a tagállamokat, amit az is jól mutat, hogy az erről szóló tervezett irányelv sem foglal egyértelműen állást a kérdésben. Az európai részvénytársaság esetében is jól észlelhető ez a dilemma, hisz az EKG- rendelet fakultatívan a tagállami jogalkotóra bízta az irányítási forma meghatározását. A felelős társaságirányítással kapcsolatban a tanárnő ismertette a magyar tőzsdei vezetés korábbi ajánlását, illetve a tőkepiaci törvény idevágó módosításait is.

A második napon szó esett az elektronikus cégeljárásról több nézőpontból is: előbb a gyakorlati aktualitásokról, majd a közhitelességre gyakorolt hatásokról hallhattunk. Emellett a törvényességi felügyelettel, a szindikátusi szerződés kikényszeríthetőségével, a társaságok tőkésítésével, az osztrák kereskedelmi jog reformjával, valamint a digitális kor cégjogával is foglalkoztak az előadók. Volt szó a házastársi vagyontöredék egyes társasági jogi vonatkozásairól is Dr. Barta Judit előadásának köszönhetően. A második napot a Tanszék egyetemi adjunktusának, Dr. Farkas Csabának az üzletrész felosztásával foglalkozó előadása zárta, amelyben az előadó minden, az üzletrész álszállásával, felosztásával, illetve ezek kizárásával kapcsolatban felmerülő problémát igyekezett ismertetni. Az általa elmondottak sok hasznos lehetőséget vázoltak fel a mindennapi ügyvédi, társasági jogászai munka megkönnyítésére.

A konferenciát lezáró beszédében Papp Tekla köszönetét fejezte ki dr. Jenovai Petrának és dr.

Strihó Krisztinának, a Tanszék PhD-ösztöndíjasainak, valamint a szervezésben résztvevő joghallgatóknak: Báthory Annának, Huber Baláznak, Kalapos Mariannának, Kánvási Edinának, Kecskés Klaudiának, Margittai Orsolyának és Marosi Kingának a nélkülözhetetlen segítségért. Végezetül külön kiemelte, hogy Dr. Szabó Imre támogatása nélkül nem kerülhetett volna sor a konferenciára.

A konferencia kezdetén Dékán úr reményét fejezte ki, hogy e két nap során a résztvevők sok színvonalas előadást hallhatnak, majd szakmai körben megvitathatják e gyorsan változó jogterület egy-egy szegmensét. A konferencia végén, a húsz előadás után már maguk a résztvevők (azaz a megjelent ügyvédek, közjegyzők, bírák és egyetemi oktatók) is megbizonyosodhattak arról, hogy ez a remény valóra vált, hiszen neves előadók sora és profi rendezés biztosította a rendezvény színvonalát.

JAGODICS IVETT és OTTLAKÁN JOHANNA

Felhívás!

2008. december 3-án (szerdán) Dr. Hajnal Zsolt, a Fogyasztóvédők Magyarországi Egyesületének elnöke tart előadást a fogyasztói igényérvényesítésről.

2008. december 9-én (kedden) déltől a Kar Pólay termében várnak minden végzős joghallgatót az Atipikus szerződésekhez kapcsolódó szövetségek (pl.: Faktoring, Franchise, Lízing, Magyar áruküldők, etc.) képviselőinek részvételével megrendezésre kerülő fórumra.

Mindkét programmal kapcsolatos részletekről Papp Tekla tanárnőnél lehet érdeklődni a papptekla@juris.u-szeged.hu e-mailcímen.

Szabadegyetem Szeged: Az ókori római jog, mint a modern európai magánjogrendszerek alapja

Másfél órában átfogó képet adni a római jog szerepéről és jelentőségéről annyira könnyű, mint leírni a Bibliát egy szaloncukorpapírra. Október 1-jén tartott előadásában Prof. Dr. Molnár Imrének, Karunk Római jogi Tanszékének emeritus professzorának mégis sikerült.

A professzor úr mindenekelőtt kedvesen köszöntötte a TIK Kongresszusi Termében szép számmal megjelent hallgatóságot, majd nem is szaporítva a szót rátért az előadás tárgyára, kezdve a legtöbb jogág elméleti felvezetőjével: a közjog és a magánjog viszonyával, majd a Római Birodalom kialakulásával és a praetori iurisdictiono kicsit részletesebb bemutatásával folytatta. Az előadás tulajdonképpen a történeti rész fontosabb pillérjeire épült, elmesélve a jog fejlődésének mérföldköveit és leírva szellemiségének főbb vonalait. Mindezt izgalmas kitérőkkel és problémafelvetésekkel, mint például az erőszakos közösülés 1997-es törvényi szabályozása.

A jogrendszer recepciójára és továbbélésére, majd a különböző jogforrásokra szintén nagy hangsúlyt helyezett az előadó. A jelenlévők láthattak néhány képet a Digesta és a Corpus Iuris Civilis megsárgult hasábjairól is. Végül a római jog napjainkban betöltött szerepéről és a jogtudomány oktatásának és fejlődésének jelentősebb állomásairól esett szó, tisztelgetve a legjelentősebb jogtudósok szelleme előtt. Az előadás befejező részeként természetesen a hallgatóság tagjai is feltehettek kérdéseiket.

Az előadó igyekezett kerülni a nehezebb latin kifejezéseket és a komolyabb terminológiákat, így mindenki számára érthető, tiszta, jól felépített előadást hallhattunk. Aki lemaradt volna az előadásról az megtekintheti a teljes anyagot az egyetem honlapján (www.u-szeged.hu).

SONKOLY TÍMEA

Polner Ödön - egy jogtudós szellemi és emberi hagyatéka

2008. október 10-én Dr. Polner Ödön (1865-1961) jogtudós egyetemi tanárrá történő kinevezésének 85. évfordulóját ünnepeltük Karunk Alkotmányjogi Tanszékének és Polner Ödön családjának jóvoltából. Délelőtt 11-kor került sor a Klauzál tér 5. szám alatt az emléktábla leleplezésére, amelyet Bánvölgyi László szobrászművész készített. A térnek ebben a manapság leginkább étterméről és bankjairól ismert szegletében lakott ugyanis egyetemi tanári éve alatt a neves jogtudós.

A békéscsabai születésű Polner Ödön Budapesten végezte jogi tanulmányait. Az addigra már az Igazságügyi Minisztériumot, valamint számos egyetemi katedrát is megjárt, nagy tekintélynek örvendő professzor 1923-ban került Szegedre és lett az akkori Ferenc József Tudományegyetem Közjogi Tanszékének tanszékvezető egyetemi tanára.

A péntek délelőtti megemlékezés során a család részéről beszédet mondott Polner Tibor, aki visszaemlékezésében felidézte az egykori akadémikus és

jogtudós szakmai és egyben magánéleti hitvallását: „Honeste vivere, alterum non laedere, suum cuique tribuere!”. A Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar Alkotmányjogi Tanszékének részéről pedig Dr. Kiss Barnabás egyetemi docens tartott beszédet, amelyben kiemelte, hogy a 2008-as év Polner Ödön életútja tekintetében még két további esemény kapcsán is kiemelkedő jelentőségű. Éppen 100 éve, 1908-ban választotta a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává, valamint 1928-ban, 80 esztendővel ezelőtt lett a jogi kar dékánja.

Az ünnepség után, délután 14 óratól kezdődően Karunk Tanácstermében Prof. Dr. Blutman László dékánhelyettes úr elnöklete alatt ünnepi konferenciára került sor, amelyen tudományos, valamint személyes jellegű előadások is elhangzottak a közjogi tudomány egykori kiválóságának munkásságáról és életéről.

SÁNDOR ANITA

A hallgatói mozgalom díjazottjai

Október 16. nyolcadik éve az egyetemi autonómia és a hallgatói önkormányzatiság napja a Szegedi Tudományegyetemen. 1956-ban ugyan ezen a napon az Egyetem akkori hallgatói a Bölcsészettudományi Kar Auditorium Maximumban alakították meg a Magyar Egyetemisták és Főiskolások Szövetségét (MEFESZ).

Az akkori eseményekre a két évvel ezelőtti jubileumra a TIK parkjában emelt szobor mellett emlékeztek a mai hallgatók. A Himnusz hangjai után a MEFESZ alapító tagjait követően Miskolczi Norbert, a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciájának (HÖÖK) elnöke és Zelena András, az Egyetemi Hallgatói Önkormányzat (EHÖK) elnöke, valamint az Egyetem képviselőjében Prof. Dr. Badó Attila rektorhelyettes úr koszorúzta meg a szobrot.

Az ünnepség az Auditorium Maximumban ünnepi választmányi üléssel folytatódott. Itt elgondolkodtató beszédet mondott Dr. Kiss Tamás, egykori joghallgató, a MEFESZ alapító tagja és volt elnöke, aki felidézte az ötvenkét esztendővel ezelőtt ugyanezen a helyen lezajlott, sorsdöntőnek bizonyult események hangulatát.

Ezt követően a Hallgatói Mozgalomért Emlékérem átadása következett. A díj méltó emléket állít a szegedi egyetemi ifjúság azon tetteinek, melyek meghatározóak voltak a hallgatói mozgalmak történetében, valamint tiszteleg azon

egykori és mai egyetemi polgárok előtt, akik tevékenységükkel nagymértékben segítették a hallgatói önkormányzatok munkáját. Első alkalommal az érmeket Dr. Kiss Tamás és posztumusz Dr. Perbír József, az SZTE ÁJTK egykori dékánhelyettese kapta. Az azóta eltelt években Karunkról Prof. Dr. Homoki Nagy Mária, Dr. Szabó Imre és Prof. Dr. Badó Attila részesült a kitüntetésben. Emellett az SZTE ÁJTK HÖK és az SZTE EHÖK két egykori elnöke, Mák Balázs és Telegdy Gergely is a díjazottak között volt.

Idén az Emlékérem oktatói tagozaton posztumusz Dr. Berta Árpád, a BTK egykori dékánja, hallgatói tagozaton Tóth Gergely, a GTK HÖK volt elnöke és az EHÖK volt gazdasági alelnöke, külső támogatói tagozaton pedig Bolgár Zsolt, az Universitas Kht. ügyvezetője kapta.

Emellett sor került a Hallgatói Mozgalomért Emlékplakettek átadására is, amelyet minden évben az az öt személy kaphat meg, akik tevékenységükkel nagyban hozzájárultak a hallgatói önkormányzatiság fejlődéséhez. Az Emlékplakett 2008-as kitüntetettjei Háj András, Lázár Attila, Volford Gábor, valamint Karunk két egykori hallgatója, Fekete Zoltán és Pozsonyi Norbert voltak. Fekete Zoltán az SZTE ÁJTK HÖK tagjaként és az SZTE EHÖK Felügyelő Bizottságának elnökéként végzett munkájáért, Pozsonyi Norbert pedig az SZTE ÁJTK HÖK és az SZTE EHÖK Jogi Bizottságának elnökéként, valamint az SZTE EHÖK alelnökéként kifejtett tevékenységéért kapta a kitüntetést.

Az emlékezés délutánja után éjfélkor a hallgatói önkormányzatok képviselői mécseszt gyújtottak az Egyetem utcai épület falán található emléktábla előtt, amely a MEFESZ alakulását örökíti meg, így is tisztelegve egykori hallgatótársaik előtt.

JAGODICS IVETT

A TDK világa - X. rész

A Munkajogi és Szociális jogi Tudományos Diákkör

Karunk tudományos diákköreinek működését bemutató riportsorozatunk ez alkalommal a Munkajogi és Szociális Jogi Tanszék munkájába vezet be. Az évek óta számos eredményt elért TDK-ról Dr. Rúzs Molnár Krisztinával beszélgettem, valamint Berki Gabriella elsőéves PhD-hallgató is készséggel válaszolt kérdéseimre.

- A Munkajogi és Szociális jogi Tanszéken a tudományos diákkör működésének már évek óta nagy hagyományai vannak. Ebben a félévben konkrét témák előre meghatározott sorrendben követik egymást a Tanszék tagjainak ajánlása alapján. Habár az előző félévben tanszéki TDK-ülés nem került megrendezésre, ebben a szemeszterben már három-négy üléssel számolunk. Ez tulajdonképpen attól függ, hogy van-e a Tanszék dolgozóinak annyi szabad kapacitása az igen nagy órateher mellett, hogy össze tudják fogni a diákkör működését. - számolt be a tanév első szemeszterének rendjéről Rúzs Molnár Krisztina.

Berki Gabriella a következőképpen foglalta össze a TDK működése kapcsán felmerülő feladatait:

- Ez év szeptemberétől dolgozom a Tanszéken, októbertől én vettem át a TDK-ülések szervezését. Rám ezzel kapcsolatban elsősorban előkészítő feladat jut: kapcsolatot tartok a diákköri tagokkal, az előadókkal, a rendelkezésünkre álló csatornákon keresztül kihirdetem a következő ülés idejét, helyét, témáját, elkészítem a szükséges adminisztrációt, próbálok összefogni a rendezvényt.

A tanszéki TDK és az OTDK más-más célt szolgálnak. A tanszéki TDK ülés ugyanis egy beszélgetést jelent egy olyan témáról, ami a résztvevőket aktuálisan érdekli és ami nem kötődik szorosan a tananyaghoz. Követlenebb és közvetlenebb: az oktatót is emberibb oldaláról ismerhetik meg a hallgatók, ők maguk pedig kifejezhetik véleményüket. A TDK azonban az OTDK tanévében, így idén is, kiemelkedően

fontossá válik, ugyanis a hallgatóknak nagyon jó fórumot jelent arra, hogy szóban is kipróbálják magukat.

A hosszúság, olykor éveken keresztül zajló kutatómunkát végző hallgatók folyamatos segítségével túl egyre nagyobb hangsúly tevődik az opponensi tisztséget elvállaló hallgatók színvonalas felkészítésére is. Berki Gabriella a legutóbbi, 2007 tavaszán, Balatonfüreden megrendezett országos konferencián hallgatói bírálóként vett részt.

- Az opponenseknek véleményem szerint jóval könnyebb dolguk van, mint a dolgozatok szerzőinek, bár egy igényes opponensi vélemény elkészítése is alapös felkészülést igényel. Sajnos sokan elkövetik ebben a szerepkörben azt a hibát, hogy csupán a dolgozat hiányosságainak feltárására törekszenek, holott egy opponens feladata leginkább az, hogy a hallgatótársának erőfeszítéseit tiszteletben tartva, segítő szándékkal egyaránt felhívja a figyelmet a dolgozat pozitívumaira és negatívumaira.

Rúzs Molnár Krisztina tanárnő azt is hozzátette, hogy az opponensi feladatot mindig igyekeznek olyan hallgatóknak adni, akik garanciát jelentenek a Tanszék számára. Egy tudományos munkáról alkotott véleményt ugyanis csak úgy lehet hitelesen előadni, ha az opponens alaposan tanulmányozta a dolgozat készítője által felhasznált forrásokat, mindenekelőtt azonban tananyag szintjén kell hiánytalanul tisztában lennie az adott témával.

A legközelebbi, 2009-ben megrendezésre kerülő országos megmérettetésre Rúzs Molnár Krisztina tanárnő három, Lőrincsikné Lajkó Dóra tanárnő egy, Hajdú József professzor úr szintén egy hallgatóval készül. Az viszont, hogy a kari keret alakulása alapján pontosan hány hallgató vehet részt ténylegesen az OTDK-n, a közeljövőben fog kiderülni. Berki Gabriella szintén készül részt venni az országos ülésen:

- A 2007-es OTDK élményei készítettek arra, hogy az idein dolgozattal is megmérsem magam. Ugyan már végeztem, de még ötödéves hallgatóként leadtam a jelentkezésemet, ezert elindulhatok 2009-ben. A dolgozatom már elkészült, hiszen november végén van a leadási határidő. A szóbeli részre tavasszal fogok felkészülni, de már világos elképzeléseim vannak arról, hogy a szekciósülés során mely kérdésekre szeretnék hangsúlyt fektetni. A felkészülés során természetesen nagyon sok segítséget kaptam és kapok konzulensemtől, Rúzs Molnár Krisztinától.

Tanárnő időről-időre problémaként éli meg azonban azt, hogy az OTDK-n az írásbeli dolgozatok terjedelmét irreális keretek közé szorítják. A maximális terjedelem ugyanis 100 ezer leütés, ami egy tudományos „novum”-ot is tartalmazó téma teljes körű kifejtéséhez igen kevésnek bizonyul. Annak ellenére, hogy a követelmények meghatározóinak indokait is érthetőnek tartja, meglátása szerint 120-150 ezer leütés lenne

a megfelelő felső korlát. Jelenleg is azzal dolgoznak a leendő előadókkal, hogy összehúzzák az írásbeli munkákat, ami roppant nehéz, mert az egyes tartalmi elemek szorosan épülnek egymásra, nehéz úgy megbontani tehát ezt a rendet, hogy az ne okozzon az értékelés során hiányérzetet.

Rúzs Molnár Krisztina tanárnő és Berki Gabriella teljes mértékben egyetértenek abban, hogy mind a Tanszék, mind pedig a Kar megítélése szempontjából döntő fontosságúak az OTDK-n elért eredmények, hiszen ezek a hallgatók és oktatóik közös erőfeszítésének eredményei. Nem véletlen tehát, hogy a nyertes dolgozatok konzulenseit is díjazták. Tanárnő pedig azért biztat minden tehetséges hallgatót tudományos munka végzésére, mert a diploma kézhezvételét követően, vagy akár már egy gyakornoki helyre történő jelentkezés során is, komoly lépéselőnyt jelentenek ezek az eredmények.

SÁNDOR ANITA

Tényállás

Szerzői jog - szabadalom - védjegy

Az egyetemi élet alapja lenne, hogy önálló gondolatokat ébresszen bennünk, hallgatókban. Kutassunk valamilyen témában, netán azt meg is osszuk másokkal. De mit csinálhatunk az elkészült művekkel? Milyen jogi keretek biztosítják, hogy sértetlen legyen és megfelelő jogi védelmet kapjon mindenki mással szemben? Ezekre a kérdésekre ad választ a szerzői jog, a szabadalom és a védjegy jogintézménye.

A szerzői jog háttérben a Polgári Törvénykönyv áll, ami 86. §-ában deklarálja, hogy a szellemi alkotások törvényi védelem alatt állnak, az abban sérelmet szenvedettek a személyhez fűződő jogok megsértése esetére irányadó polgári jogi igényeket támaszthatják. Ez azonban a generális védelmen túl nem sok segítséget nyújt jogaink megismeréséhez, mint mögöttes joganyag segít csupán.

Az irányadó szabályokat az 1999. évi LXXVI. törvény tartalmazza. Törvényi védelem az irodalmi, tudományos, művészeti alkotásokat illeti

meg a szerző szellemi tevékenységből fakadó egyéni, eredeti jellegre tekintettel. Már a mű keletkezésének pillanatától megilletik az alkotóját a szerzői jogok, a személyhez fűződők és a vagyoniak egyaránt. Az előbbiekről lemondani, őket átruházni nem lehet.

A személyhez fűződő jogok körébe tartoznak: a mű nyilvánosságra hozása (a szerző dönti el, hogy nyilvánosságra kívánja-e hozni a művet, illetve, hogy mikor, valamint a nyilvánosságra hozáshoz a szerző hozzájárulása szükséges), az alkotáson a szerző nevének feltüntetése, a mű egységének védelme (megakadályozza a mű eltorzítását, megcsonkítását). A vagyoni jogok körében a szerző jogosult a szellemi termékének bármilyen formában történő felhasználásához hozzájárulni (ide nem értve a szabad felhasználás eseteit, például az idézést, az oktatási, magáncélú felhasználást), illetve a felhasználásért díjra igényt tartani.

Speciális elem e körben a reprográfiai díj, amit azon vállalkozások kötelesek fizetni a szerzőnek - a Magyar Reprográfiai Szövetség közreműködésével -, amelyek olyan eszközöket üzemeltetnek ellenérték fejében, melyek alkalmasak a többszörösítésre.

A szerző jogait életében gyakorolhatja, de a jogi védelem halála után hetven évig áll még fenn. Lehetősége az alkotónak, hogy művét önkéntes nyilvántartásba vetesse a Magyar Szabadalmi Hivatalnál 5000 Ft-os igazgatási szolgáltatási díj ellenében. A jogosult természetesen nemcsak polgári jogi védelemben részesül - a polgári jogi védelem iránt pert a területileg illetékes megyei bíróság előtt kell megindítani -, hanem büntetőjogiban is. Hatályos büntetőtörvényünkben négy törvényi tényállást is találunk a szerzők védelmére. Nemzetközi vizeken a WIPO (Szellemi Tulajdon Világszervezete) és az általa létrehozott egyezmények segítenek.

A szabadsalom ettől egy kissé eltérő jellegű intézmény. Az oltalmat egy találmány vagy technika kapja oly módon, hogy a szabadsalom tulajdonosa a védelmi idő keretei között (húsz év) kizárólagosan jogosult a találmány szerinti megoldás hasznosítására azokban az országokban, melyekben azt engedélyezték. Az oltalom az illetékes szerv előtti engedélyezési eljárás során keletkezik, tehát nem abszolút jellegű, az ügyfelet Magyarországon a szabadalmi ügyvivő képviseli. Hazánkban az engedélyezés a Magyar Szabadalmi Hivatalban folyik, európai szinten az Európai Szabadalmi Hivatalban (EPO).

A védjegy az egyik legfontosabb árjelző, az áruk egymástól való elkülöníthetőségének eszköze. Így elsősorban a fogyasztók tájékozódását is szolgálja. Védjegy bármi lehet, ami alkalmas az egyediesítésre, a megjelölést szintén a Magyar Szabadalmi Hivatalnál kell bejelenteni.

OTTLAKÁN JOHANNA

A jégmezők parlamentje

Az állam- és jogtudományi karok hallgatói tanulmányaik során nagyon sok mindent megtudhatnak a kontinentális, illetve az egyesült államokbeli törvényhozó gyűlések történetéről. Cikkemben Európa (s egyben a világ) egyik első, ilyen funkciót (is) ellátó intézményét, az izlandi parlamentet, egész pontosan annak létrejöttét és rövid történetét mutatom be.

Az izlandi parlament, az Alþingi (angolosan Alping) először 930-ban ült össze. A Norvégiából érkező telepések azért hozták létre, mert semmiképpen sem szerették volna szülőföldjük államformáját, a királyságot meghonosítani új hazájukban. A gyűléseket minden év nyarán két hétre hívták össze, színhelyül pedig a Þingvellir névre hallgató síkság szolgált. A þing szó jelen-

tése parlament, míg a vellirt síksággént fordíthatjuk, tehát a két szóból képzett kifejezés a parlament síkságát jelenti. A helyet a kedvező földrajzi viszonyok miatt választották, ugyanis a síkság egy hasadék mellett terül el, ezáltal természetes pódiumot és nézőteret biztosítva Izland népének.

Igen, népének, ugyanis függetlenül attól, hogy paraszt, kereskedő vagy esetleg iparos volt, bárki részt vehetett ezeken a gyűléseken, melyek az év legnagyobb társadalmi eseményének számítottak Izlandon. Az Alþingi működésének központja a Lögberg („törvényszikla”) volt. A három évre megválasztott lögsögumaður („törvénymondó”) a törvénysziklán hirdette ki a törvényeket, melyeket az Alþingi legfontosabb

testülete, a Lögrétta hozott. Ennek munkájában az ország 39 kerületi vezetője, 9 további tag, illetve a törvénymondó vett részt.

A gyűléseken minden jelenlévőnek jogában állt kiállni a sziklára és kérdéseket felvetni, illetve fontos híreket megosztani az egybegyűltekkel. Ezáltal minden jelenlévő részt vett valamilyen szinten a gyűlés munkájában. Az Alþingi tagjai igazságszolgáltatással is foglalkoztak és a végrehajtó hatalmat is ők gyakorolták. Emellett kiterjedt társadalmi eseményként is szolgáltak ezek a gyűlések: házasságok és komoly üzletek egyaránt kötöttek itt.

Láthatjuk tehát, hogy ez a X. században kialakult intézmény nem mai értelemben vett parlamentként működött, hatásköre jóval szélesebb volt annál és az európai jogtörténeti tanulmányainkat felidézve azt is gyorsan megállapíthatjuk, hogy leginkább a germán törzsek gyűléseivel rokonítható ez az intézmény.

1262-ben, mikor a „Régi Szerződés” (Gamlisáttmáli) szabályai szerint elfogadták a norvég király fennhatóságát az izlandiak, megváltozott a gyűlés funkciója. A Lögrétta a királlyal együtt gyakorolta a törvényhozó hatalmat, a végrehajtás pedig teljes egészében az uralkodó és hivatalnokai kezébe került.

A XIV. század végére mind Norvégia, mind Izland a Dán Királyság fennhatósága alá került, s a dán abszolút monarchia kiépülésével egy időben az izlandiak lemondtak függetlenségükről és az Alþingi törvényhozási jogköréről, mely 1800-as feloszlataáig egy egyszerű bíróságként funkcionált. Végül az 1867-es izlandi alkotmány rögzítette, hogy az Alþinginek törvényhozási jogköre van a kizárólag Izlandot érintő ügyekben, ám ezt is csak a királlyal együtt gyakorolhatta.

Ezek után még számos változáson esett át Izland parlamentje, ám úgy gondolom, ennyi elég kedvcsinálónak az Alþingi történetéről. Az izlandi törvényhozás napjainkban 63 tagú, tagjait négy évre választják. A kormányfő a miniszterelnök, aki kabinetjével együtt gyakorolja a hatalmat, őt pedig az államfő (az elnök) jelöli ki, akit szintén négyévente választanak.

Érdekeséggé még annyit, hogy az Alþingi 1798-ig a Þingvellirre gyűlésezett, s 1944-ben itt kiáltották ki az ország függetlenségét is. Sajnos az aktív geológiai működésnek köszönhetően a hely mára eltűnt, de egy zászlótartó az izlandi zászlóval jelzi a helyét az ide látogatóknak.

CSOMÓS ÁRPÁD

Történelmi nőalakok portrészorozata - X. rész

Agatha Christie - Az ambivalens

1890. szeptember 15-én Torquay városában, Anglia nyugati partjainál látta meg a napvilágot Agatha Mary Clarissa Miller, a később Agatha Christie néven híressé vált író. Édesanyja, Clara Boehmer angol modorát és édesapja, Frederick Alvah Miller amerikai kedélyességét kapta. Továbbá két testvér mellett az alkalmazkodás művészetét és a visszahúzódásra való hajlamot is megtanulta.

Agatha-t már fiatal korában is teljesen elbűvölte a családi élet varázsa. Az otthon volt a mindene: házimunkával kötötte le ma-

gát, köztözködő testvérein pedig óvatosan állt bosszút (gondosan elvarrva a szálakat). Fiatalon élte meg későbbi történeteinek díszleteit: egy hatalmas zezzugos házat, hős és árnyas parkkal, amelyet marakodó testvérek, csalfa cselédek és olykor hűtlen házaspárok töltöttek meg étellel. Vagy halállal.

1897-ben átmenetileg el kellett válnia szeretett otthonától, ugyanis a család a rosszabbodó anyagi helyzet és az apa betegsége miatt kénytelen volt Franciaországba költözni. Agatha itt hallás után megtanult franciául, valamint zongorázott és énekelt. Gyerek-

kori álma, hogy operetténekesnő legyen, sosem válhatott valóra: édesanyja tiltakozása, alacsony önbecsülése, de leginkább hangjának hiánya miatt. Aztán tizenegy éves korában bekövetkezett a tragédia: meghalt a családfiú. Nővére férjhez ment, bátyja pedig vállalva a tékozló fiú szerepét, magára hagyta Agatha-t és édesanyját.

Az 1912-es év jelentette számára a lányregénybe illő fejezetet: meglátott egy egyenruhát és beleszeretett viselőjébe, Archibald Christie-be. A világháború elkezdődött és Agatha önkéntes kisegítő szolgálatot vállalt egy gyógyszerárban, amíg férje a háborúban harcolt. Krimi iránti vonzalmának indítéka érthető: éveken át mérget kevert - tehát tudta, mitől döglök a légy. Későbbi regényei receptjét a háború és a vidéki élet temperamentumának ötvözete adta: a hidegvért humorral, az etikettet bűnnel, a gyilkosságot teával oldotta fel.

1918 jelentette a következő fordulatot: Londonba költözött férjével és megszületett lányuk, Rosalind. A család anyagi helyzete megromlott, így Agatha írni kényszerült, hogy plusz bevételi forrásra tegyen szert. A szolid, békés nő gondolatban megélhetési bűnözővé vált: gyilkolt, lopott, zsarolt, házasságot tört és félrevezetett a maga kellemes vidéki tempójában.

Sikeres lett és híres. Viszont férjével való viszonya iszonyatossá vált. Miután Archibald bejelentette, hogy elhagyja, Agatha nem csak regényeiben akarta megtéveszteni rajongóit: nyom nélkül eltűnt, kocsiját a rendőrség üresen, árokba fordultan találta meg. Az utána való nyomozást végül megszüntették, ugyanis másfél hét múlva kiderült, hogy álnéven jelentkezett be egy szállodába, ahol egy alkalmazott végül felismerte.

Próbálták kideríteni, hogy mi történt vele, de Agatha élve a hallgatás jogával és a női szeszély eszközével csupán azt nyilatkozta, hogy nem emlékszik.

Második férje, Max Mallowman egy nála fiatalabb régész volt. Max foglalkozása az írónőnek nagyon tetszett: minél korosabb volt, férjét annál inkább érdekelte. Követte őt az ásatásokra: Szíriába, Afrikába, Görögországba és közös túráik rengeteg ihletet adtak neki.

1976. január 12-én halt meg Oxford mellett, Wallingtonban. Második férje végig mellette volt és mindössze két évvel élte túl őt. Furcsa, hogy az az író, aki hihetetlenül fogékony volt az emberi kapcsolatokra, rettegett a nagyobb közönség előtt való fellépéstől. Félt ismerkedni és mégis mindent kiismert. Békés mintapolgári életet élt, de rekordpéldányszámban álmodta meg a bűnt. Hiába kódósított, a végcélja a valóság leleplezése volt.

SONKOLY TÍMEA

Érdeklődő

Egy régebbi hagyományt elevenítünk fel a Magyar Közöny hasábjain: Karunk tanszékeit vesszük sorba, kifagatva ott dolgozó oktatóinkat a jogszabályoktól kissé távolabb eső kérésekkel kapcsolatban is.

DR. JÓZSA ZOLTÁN egyetemi docens, PhD, habil.

1) Van kedvenc idézete? Ha igen, mi az?	„Vannak lehetőségeink, de vajon miféle kő alatt rejlenek.” /Pascal/
2) Mivel tölti legszívesebben szabadidejét?	Olvásás, sport, utazás
3) Ha lenne egy hónap szabadsága, a világ melyik részén töltené el?	Washington, London
4) Melyik lenne az a könyv, amit egyetlenként magával vinne egy lakatlan szigetre?	Márai könyvei
5) Milyen zenét hallgat kikapcsolódásképpen?	Szimfonikus muzsika, színvonalas könnyűzene
6) Melyik az a film, amelyet legtöbbször látott?	Philadelphia, Órák
7) Melyik tv-műsort nézi rendszeresen?	Sport csatornák, BBC Prime
8) Mi a kedvenc étele?	Újházi tyúkhúsleves, malacsült, tenger gyümölcsei, stb.
9) Mi a kedvenc alkoholtartalmú itala?	Hideg sör (nyáron)
10) Melyik történelmi korban élne legszívesebben?	Róma fénykorában

Közigazgatási jogi és Pénzügyi jogi Tanszék

DR. KASZA PÉTER FERENC egyetemi adjunktus

DR. KAMPLER BÉLA egyetemi docens,
PhD

*„Minden tanár azt állítja, hogy az ő tárgya a legfontosabb, de mindenki tudja, hogy a közigazgatási jog a legfontosabb.”
/Dr. Kaltenbach Jenő vezető gondolatai az első előadáson 1994-ben*

*„Hass, alkoss, gyarapíts: s a haza fényre derül!” /Kölcssey/ valamint
...dolgozni csak pontosan, szépen, ahogy a csillag megy az égen, úgy érdemes.”*

/József Attila/

Korábban ezerféle dolgot gyűjtöttem, de amióta megszületett a fiam, a gyűjtőszendvélyem gyakorlatilag csak a képregényekre szűkült. Abból is csak az európaiak érdekelnek, a mangák vagy az amerikai szuperhősök nem. Amúgy a fiatalúr miatt abszolút nincs szabadidőm.

Sportolással, utazgatással

Egy hónapig nem bírnám ki Szegedtől távol. Több részletben esetleg lehetne pár nap Villány, pár nap valami csendes helyen, sielők-től távol az Alpokban, egy hét Kunfehértón és szeretnék végre eljutni Prágába is.

Az Indiai-óceán szigetein (Maldív, Mauritius, Seychelle)

Praktikussági szempontokból kizárólag a Biblia jöhet szóba. Kel-lően hosszú, kis helyen elfér, az ember mindig talál benne újat. Ha van Isten, akkor ez a választás elősegítheti a lakatlan szigetről való visszatérést (ld. fent). A Bibliának, mint egyedüli olvasmánynak a hasznossága az esetleges hazatérés után is megnyilvánul, akár élmével, akár tébolyultan kerül rá sor.

Barkácsolás mesterfokon (Dieter Rex) és talán még A kék lagúna (Stacpoole)

Az utóbbi időben csak heavy metalt (Iced Earth, Iron Maiden, Metallica). Sajnos ritkán kerül rá sor, mivel nem igazán baba- és szomszédkompatibilis.

Változó, mostanában az ABBA-t (hála a Mamma Mia! című filmnek)

Van egy rongyosra nézett videokazettám: a Coen testvérektől „A halál keresztútján” című film és Belmondo főszereplésével „A profi” van rajta.

A profi - Belmondoval

Az olimpia vége óta azt sem tudom, hol van a tv távkapcsolója. De tényleg!

Az Este

A pacal. Minél jobban megbolondítják (körömmel, velővel, gombával), annál jobb.

Disznótoros, de nem túlzottan fűszeresen

Egyetemistaként még a sör volt, ma már boros vagyok. Somlói juhfark vagy valami jó villányi cuvée.

Alkoholmentes sör (mivel állandóan autóval járok), egyébként pedig a Bailey's

Mivel Dosztojevskij-mániás vagyok, a krími háború utáni Oroszországban. Csak meg kellene tanulni franciául és kicsit jobban oroszul.

A jelenlegivel meg vagyok elégedve.

Szeles volt a HAS-unk

Még mielőtt valaki azt hinné, hogy a chilis bab okozta bélproblémákról szeretnék e cikkben értekezni, felvilágosítom a kevésbé tájékozott hallgatókat is, hogy a Hallgatói Sportnapról lesz szó. Október elsején ugyanis diákok csoportjai indultak meg határozott léptekkel a Hattyas sor felé. Sportos kedvükben lévő srácok tömege, nézelődni vágyó lányok klikkjei, éhenkórász hallgatók sora jelent meg a hűvös őszi napon a Sportközpont területén. Amikor megérkeztem lecsekkolni az eseményeket, már mindenhol folyt valami: a pályákon a meccs, a HÖK-ös sátonál pedig a sör.

Egyenpólóban feszítő jogász barátaink hősiessen küzdöttek a focipályán a csapat jó hírnevének megőrzéséért, míg a pálya szélén álló csoporttársaik biztatóan kiabáltak. Egyértelmű volt, hogy a legkedveltebb sport a srácok számára a foci, mert még egy kosárlabdapályát is felhasználtak erre a célra. Továbbhaladva a szaladgáló és kiabáló lelkes sportolóktól a nyugodtabb, de ugyanolyan koncentrációt igénylő mini-focizók felé, vagy

is a csocsóasztal felé vettem az irányt. Míg az asztalnál az aktív résztvevőkön kívül még sokan csak arra vártak, hogy sorra kerülhessenek, mások ezt az időt kihasználva a HÖK által felszolgált virslit majszolták.

Még beljebb haladva, a fedett kosárlabdapályán nyugább hallgatótársaink játszottak, két részre osztva a kosárlabdapályát. Némi játékfigyelés után innen is továbbhaladtam, s megnéztem, hogy mi a helyzet pingpongfronton. Persze itt is a fiúk voltak többségben, de örömmel láttam, hogy már a lányok is törekedtek a győzelem felé, s ők is izgalmas meccseket játszottak.

Sajnos az idő meglehetősen szeles és hűvös volt, talán emiatt nem jött ki annyi hallgató, mint általában, de szerintem a lelkes sportrajongók egy hangulatos napon tölthettek kint. A jó hangulatról a zenét illetően a jogászbuliukból már jól ismert Dj Afus gondoskodott. A program pedig este egy pörgős buli keretében a JATE klubban zárult.

GÁLFI ANDREA

Pesti-esti (Cool)Túra

Ben Johnson, aki Shakespeare kortársa volt, azt írta: „Shakespeare műveiből az élet térképe tárul elénk.”. Én maximálisan osztom ezt a nézetet, hiszen a Rómeó és Júlia az örök szerelemről, a Hamlet a bosszúról, az Othello pedig a féltékenységről szól.

Idén a Szentivánéji álom című darabot sikerült megnéznünk egy teljesen új, musical formációban. Igazán vegyes érzelmeim voltak, a Rómeó és Júlia sikere ellenére is. Ami a darab egyik legnagyobb erőssége volt, az a látvány. A tündérek légiesek voltak, az számár számárkinézetű - és így tovább. A zene, ahogy kellett, elvitte a hátán az egész

darabot. Ami nekem kicsit furcsa volt, az az, hogy az eredeti történettől eléggé eltértek, de hát az alkotói szabadságba ennyi még belefér.

A szombati program is igen érdekesnek ígérkezett, hisz megnézhattuk a Sziklakörházat, ami atombunkerként is funkcionált annak idején. Igen elgondolkodtató volt, rá is döbentett, hogy mennyire szerencsés vagyok, hogy ma élhetek.

Egy szó, mint száz: a Pesti-esti (Cool)Túra most is egy igényes program lett a kultúrára vágyóknak.

MAGYAR GERGELY

Körkérdés

Kérdéseink:

- 1) Voltál már Halloween-buliban?
- 2) Vettél már részt Jogászbálon?
- 3) Amióta Szegeden tanulsz, voltál már a Szegedi Nemzeti Színházban?

KONKOLY DÁNIEL,
jogász szak, III. évfolyam

1) Még nem voltam, de szívesen kipróbálnám. Vicces lehet, egyszer mindenképp elmennék, de idén nem terveztem.

2) Nem, nem voltam még és idén sem szeretnék menni, mert nem igazán az én világom.

3) Még nem volt alkalmam ellátogatni, de szívesen mennék.

MÁTÉ EMESE,
MKTB alapszak, I. évfolyam

1) Még nem voltam, igazából annyira nem is vonz a világa.

2) Ez lesz az első Jogászbáloom és tervbe van véve, hogy elmegyünk.

3) Mindenképp szeretnék majd elmenni. Nincs konkrét darab, ami miatt mennék, hanem a színház maga nagyon érdekel.

ÓRÁS DÁVID,
jogász szak, III. évfolyam

1) Igen, egyszer voltam: jelmezes buli volt, szeretném megismételni.

2) Eddig minden évben voltam, most is tervezem.

3) Igen, voltam, A kaktusz virágát láttam, ami nagyon tetszett. Mindenképpen szeretnék újra elmenni.

ZSIGÓ BRIGITTA,
MKTB alapszak, I. évfolyam

1) Nem, még nem voltam, de idén egy Halloween-házibuli-ba megyek. Már nagyon várom, terveim szerint angyalnak öltözöm.

2) Eddig még nem voltam. Még nem döntöttem el, de nem valószínű, hogy idén elmegyek.

3) Még nem volt időm rá, de mindenképp szeretnék színházba menni Szegeden.

GACSAIYI ANDREA

Orvos-Jogász-Közgazdász vetélkedő

Egyszer bement SZOTE Klubba az orvos, a jogász meg a közgazdász. Ez nem egy vicc, bármennyire is úgy indul a történet. Egy utolsó cseppjéig komoly küzdelemről van szó, melynek értelme szuperlatívuszi mértékkel sem méltatható (így ettől most el is tekintenék), ahol közgazdász-, orvos- és jogászejelöltek reprezentatív körjébe mérte össze erőit egy baráti vetélkedő keretében, melynek minden évben az a célja, hogy kiderüljön: melyik kar a Jani. Veni, vidi, vici - de a részvétel az élvezet alapon.

Ez idén sem történt másképpen. Október 13-án hétfőn a SZOTE Klubban került sor a megmérettetésre. Szerencsére ebben az évben is voltak szép számmal lelkes jelentkezők és persze nézelődők is. Ami a feladatokat illeti, öröközöld gólyatábori mutatóanyagokat hajtattak

vége a versenyzőkkel. Gúnyversköltés és bátorsági ruhapróba (ki mennyit mer - hogy miből és hogyan, azt az olvasó fantáziájára bízom, de segítségként megnézheti a fényképeket is). A verseny után pedig hajnalig tartott a mulatság, ahol az úri közönség önfeledten táncolt.

Ami pedig a helyezéseket illeti: orvos: arany, jogász: ezüst, közgazdász: bronz. Kinek nem inge, ne vegye magára (pláne nem azok, akik a verseny során a csapatért levetették). Aki eddig nem volt, annak csak ajánlani lehet ezt az eseményt: itt mindenki felszabadult a neki tetsző mértékben és kitűnően lehet barátkozni, ismerkedni. Mert a fiatalok bármelyik szakon is tanulnak, kikapcsolódni egyféléképp szeretnek.

SONKOLY TÍMEA

A Szegedi Tudományegyetem Kulturális Irodája BLOGPÁLYÁZATOT hirdet az egyetem nappali tagozatos hallgatói számára.

Egyéb megkötés nélkül olyan szövegeket várunk, amelyek megfelelnek a blog műfajának (a műfaj leírása a kiírás alatt megtalálható).

Egy pályázó egy szöveggel jelentkezhet, melynek terjedelme maximum négy szabályos flekk (25 sor, 60 betűhely). A négy flekknél hosszabb írásokat a bírálók automatikusan kizárják a versengésből.

A pályaműveket zárt, jeligével ellátott borítékban kell leadni, amelyben egy újabb zárt boríték a jelige feloldását (név, kar, szak, évfolyam, értesítési cím, telefon) tartalmazza.

A zsűri egy első (20.000 Ft), egy második (15.000 Ft) és egy harmadik díjat (10.000 Ft) oszt ki. A legjobb művek felkerülnek a Kulturális Iroda honlapjára.

A leadás határideje, helye: 2008. november 15., SZTE Kulturális Iroda (Dugonics tér 13. II. emelet)

A weblog, webnapló, vagy egyszerűen blog időponttal ellátott bejegyzéseket tárol egy nyilvános weboldalon, illetve ezt a weboldalt szokás weblognak nevezni. A bejegyzések időrendi sorrendben vannak, és jellemzően bármely netes felhasználó számára olvashatóak, elérhetőek. A blogot író célja általában az önkifejezés, gondolatai közreadása és az általa képviselt vélemények terjesztése. Témája sokrétű: lehet egyszerűen az interneten közzétett személyes, egyéni napló, de csoportosan közzétett közéleti, politikai, üzleti stb. jellegű véleménynyilvánítás, illetve lehetnek tematikus blogok is, pl. csak az irodalommal, filmmel, barátsággal, szerelemmel stb. foglalkozóak.

Minden egyes verseny és pályázat díjait szakmai zsűri ítéli oda. A versenyek és a blogpályázat ünnepélyes eredményhirdetésére és Díjkiosztó Gálaműsorára 2008. december elején kerül sor.

ELSA Café - Hagyományteremtés Dr. Szabó Imrével

2008. október 7-én az este jogászhallgatók egy csoportját a No.1 Pub-ban találta. Ennek jelentősége a többi hasonló programhoz képest abban állt, hogy Karunk dékánját, Dr. Szabó Imrét az ELSA Szeged hívta meg vendégként egy témájában és hangulatában is kötetlenebb beszélgetésre. Jakó Nóra ELSA-elnök köszöntőjében elmondta, hogy hagyományteremtéséért, most első alkalommal rendezték meg az ELSA Cafét és reményét fejezte ki, hogy a jövőben Karunk más oktatói is vendégei lesznek a kezdeményezésnek.

Az estét meghatározó kérdéseket elsősorban az egykori hallgatóhoz, jelenlegi oktatóhoz, illetve a horgászatot kedvelő személyiséghez intézte közel húszfős közönsége. Dr. Szabó Imre három pontban jelölte meg, hogy miért döntött úgy: a jogi pálya kihívásait választja a matematika tudománya helyett. Első látogatása a napfény városába meghatározó volt és nem csak azért, mert az oktatók monogramjukkal látták el saját tárgyaikat, „tehát argumentum a contrario, itt lopnak”, hanem azért is, mert a városban mindenki mosolygott már akkor is.

Az est vendégének számtalan kedves egyetemi élménye közül sok kötődött Karunk korábbi professzoraihoz, így Kemenes Béla professzor úrhoz, de egykori közigazgatási jogi egyetemi tanára, Martonyi János emléke is összefonódott egyik különleges vizsgaélményével. Az anekdoták sora lehetőséget adott arra, hogy a közönség is egyre bátrabban kérdezzen. Az egyetemi létbe az oktató tapasztalatainak meghatározó momentumai is beletartoztak, így amikor arról kérdeztünk, kik voltak Karunk legöregebb diákjai, Dékán úr 28 és 32 éves hallgatói jogviszonyok vizsgáinak döbbenetes történeteivel csigázta tovább a kíváncsiságunkat. A gyakorló jogász szemével is láttatni engedte velünk a jogi pályát, amelyet természetesen a tőle már előadásokon is megszokott színes és a történet lényegét megragadó módon tett.

A beszélgetés estéjét megelőző napon jelent meg az egyik regionális napilapban egy írás ar-

ról, hogy Karunk dékánja a horgászat szenvedélyének hódol, így megkerülhetetlen volt, hogy erről is egy kicsit többet megtudjunk: mekkora volt a legnagyobb fogás, milyen a feszült várakozás? Tudniillik a horgászat nem csak arról szól, hogy az ember vár és csak néz maga elé a vízbe, hanem van taktika, csali, olykor „harc” is a hallal. A személyes élmények között helyet kapott az is, hogy a jogi kar dékánja, még ha csak egy rövid pillanat erejéig is, de volt már atomfizikus.

Az est végére a megélt és elmesélt történetek lehetőséget adtak arra az asztal körül helyet foglalók legnagyobb örömeire, hogy ne csak a vendég érezze úgy, jobbat tett neki a beszélgetés, mint az akkor megfázása miatt előírt orvos-ságai, hanem hallgatósága is teljesen személyisége befolyása alá került.

elsa
The European Law Students' Association
SZEGED

N. M.

TIK UTAZÁSI JEGYPÉNZTÁR

EMAU-START

Vasút Vasút

Vasúti menetjegyek
Diák hálói bérlet
Helyjegyek
Csoportos utazások

Felnőtt helyi bérlet
Diák távolsági busz bérlet
Diák helyi bérlet
Nyugdíjas helyi bérlet
Helyi vonaljeggy
10 db-os helyi gyűjtőjeggy

Kedvezményt biztosító igazolványok értékesítése:

Hungary Card
Nemzetközi diákigazolvány
Nemzetközi pedagógus igazolvány

ALBÉRLETKÖZVETÍTÉSI ÜGYFÉLSZOLGÁLAT

www.sztealberlet.hu

SZTE TIK Központi Ügyfélszolgálat
6722 Szeged, Ady tér 10.
Nyitva tartás: munkanapokon 09.30-17.00
Tel: (62)-54-6600

Mozimustra - mindkét nem szemével

A Hullám

Egy átlagos középiskolás osztály projekthétre készül, ahol a téma az egyedulalomból.

Egy rendhagyó, kreatív tanár, aki életszerűbbé, kézzelfoghatóbbá szeretné tenni a feladatot.

Egy történet, ami megrázó, elgondolkodtató.

Summázva ennyit lehet mondani erről a szenzációs filmről.

A történet lépésről lépésre mutatja be, hogy az emberek milyen könnyen veszíthetik el az egyéniségüket és oldódhatnak fel a tömegben, milyen egyszerű kinézni másokat, akik nem részei a csoportnak és ez milyen tragédiához vezethet. A legérdekesebb probléma az, hogy a közösség, az együttműködés és az összetartás pozitív hatással is jár, ha együtt dolgozunk egy közös célért, együtt örülhetünk az eredményének és végre érezhetjük, hogy tartozunk valahová ebben az egyre inkább elmagányosodó világban.

Rendkívüli volt figyelni, hogy a különböző karakterek hogyan reagálnak a fegyelemre, az uniformitásra vagy éppen a csoportból való kirekesztettségre.

A film szereplői nem igazán ismert színészek, de a történetet élethűen vetítik elénk. Egyszerű, letisztult stílusban vezeti végig a rendező a kezdetektől a film végéig a néző figyelmét, amelyet soha nem hagy lankadni, mindig elé tár egy új kérdést, amelyen érdemes elgondolkodni.

BUDA ZSUZSANNA

A Hullámot meg nem érdemelt hallgatás kísérte - talán félelemből. Ez jogos is lehetett volna, Dennis Gansel rendező neve ugyanis a Csajok a csúcson után az ingyenceknek nem sok jót ígért. Ráadásul Balázs Béla terem - szóval művészfilm; megtörtént események alapján - vagyis dráma; német - tehát a téma a fasizmus, gondoltam. A Hullám című film mindezek ellenére - vagy éppen ezért félelmetes és lenyűgöző.

Todd Strasser azonos című regényét egy 1969-ben, a kaliforniai Palo Altóban ténylegesen végrehajtott kísérletről mintázta. Az amerikai diákok nem értették, hogy volt képes Európában egy elmebeteg milliókat fanatizálni, így bebizonyították számukra: egy hét alatt mindez bármilyen csoporttal ismét kivitelezhető.

A történetet az alkotók ráadásul a történelmileg terhelt Németországba helyezték és a középpontba olyan diákokat állítottak, akikbe bár ovis koruktól kollektív lelkiismeret-furdalást neveltek, mégsem értették ennek valódi lényegét. A lázadó tanár, Heiner Wenger ezért az egy helyre megalapítja a Hullám nevű mozgalmat, amely újfajta szolidaritásnak és egyenlőségnek tűnik, ám hamarosan igazi szociális Frankenstein válik belőle.

Modern német Pál utcai fiúk vörösingesek helyett fehér ingesekkel és egy olyan Nemeccsel, aki nem csupa nagybetűvel, hanem vérrrel írja fel a nevét a grund könyvébe. A film az önkényuralom teljes evolúciója egy tökéletes forgatókönyv és egy tucat tehetséges fiatal színész által. Semmi hatásvadászat, semmi szentimentalizmus: brutálisan őszinte és nézhető - sőt: kötelezően nézendő! - kommersz művészfilm.

TÖRÖK TAMÁS

Hangképek

Doom metal

A november talán az év legkomorabb hónapja: lombjukat veszített fák, hideg, ködös reggelek és borús-esős időjárás gondoskodik a tökéletes depresszív hangulatról. Így ezúttal egy olyan zenei irányzatot szeretnék bemutatni, ami akár ezen időszak tökéletes aláfestő zenéjeként is funkcionálhat.

Ez a stílus a doom metal, melynek már a neve (az angol doom szó végzetet jelent) is jelzi, hogy ez a fajta zene bizony nem a könnyed slágerekről szól. A doom metal - mily meglepő - a metal zene egyik alfajaként jött létre a '80-as években, ám gyökerei régebbre vezethetők vissza. A műfaj számos képviselője és rajongója az angol Black Sabbath első két albumát jelöli meg az első doom metal lemezekként. Kétségtelen, hogy a '60-as évek végén megalakult Black Sabbath zenéje óriási hatást gyakorolt számtalan ezen stílusban alkotó együttesre, ám velük majdnem egy időben az amerikai Pentagram - akiket szintén a műfaj úttörői közt tartanak számon - is megkezdte működését, tehát e két zenekar együtt végezte el a stílus alapjainak lefektetését.

A doom metal stílusjegyei a következők: lasan őrölt tempók, mélyre hangolt, torzított gitárok és hihetetlenül súlyos, sötét hangzás. Ehhez a tradicionális doom hangzáshoz kapcsolódik egy legendás történet: a Black Sabbath egyik alapító tagja, a gitáros Tommy Iommi 1966-ban egy munkahelyi baleset során elvesztette két ujját, ezért úgy döntött, hogy felhagy a zenéléssel, ám egy barátja unszolására mégis erőt vett magán és folytatta a gitározást. Gyűszűkkel pótolta hiányzó ujjait, elkezdett könnyebb húrokat használni és lehangolta a gitárját. Ennek köszönhetően jött létre a Black Sabbath akkoriban újdonságszámba menő sötét, félelmetes hangzása.

A '80-as évek első felében kezdett igazán elterjedni a stílus, sorra bukkantak fel komor hangzású képviselői mind a tengerentúlon, mind az öreg kontinensen. Amerikában a már említett Pentagram mellett a Saint Vitus és a Trouble

lettek a doom zászlóshajói, míg Európában a Candlemass, majd később a Cathedral váltak a műfaj nagyágyúivá. Ezen zenekarok rövid időn belül kultikus tiszteletet vívtak ki maguknak underground körökben és kialakult körülöttük egy kicsi, ám lelkes rajongói bázis.

A doom bandák szövegvilága összhangban van a zene hangulatával: általában központi témák a keserűség, a veszteség, a depresszió, a halál, a paranoia, a harag és a melankólia. Számos zenekar, mint például a Saint Vitus, az Anathema vagy a Katatonia meglehetősen személyes, önelemző dalszövegeket ad elő, míg mások, mint például a Candlemass, a Morgion vagy az Esoteric inkább az absztrakt, mitologikus, vallási és/vagy fantasy szimbolizmust részesíti előnyben. A vallásokhoz kapcsolódó témák gyakori elemei a doom metal dalszövegeknek, néhány zenekar a kereszténység ábrázolásmódját alkalmazza esztétikai és szimbolikai célok érdekében, míg más doom metal dalszövegek középpontjában gyakran az individualizmus áll a hit ellenében.

A hangszerelést és a vokálokat is viszonylagos változatosság jellemzi a stíluson belül. A tradicionális doom metal zenekarok többnyire a tisztán vokálokat részesítik előnyben, míg az extrém metal hatásokkal rendelkező bandák előszeretettel alkalmazzák a death, a black és a thrash metal terén általános durvább vokalizálási technikákat. Néhány doom metal zenekar, mint például a brit My Dying Bride vagy a Funeral headedút is használnak a hangulat fokozása végett, míg az epikusabb, teátrálisabb együttesek, például a már említett Candlemass a billentyűs hangszerek használatát részesíti előnyben.

Láthatjuk tehát, hogy sötétséges ellenére mégis egy színes stílussal van dolgunk, mely bár nem a legkönnyedebb hallgatnivaló a világon, de annyira nem is extrém, hogy egy nyitottabb gondolkodású zenehallgató ne találja benne valami neki tetszőt.

Csomós Árpád

Mi lenne velünk nélkülük?

Manapság rengeteg olyan dolog vesz körül bennünket, ami évekkel ezelőtt még nem létezett, de ma már el sem tudnánk képzelni az életünket nélkülük. Internet, telefon, számítógép - és hogy két egészen egyszerű dolognál maradjunk: a cipzár és a Post-it.

Mindenki tisztában van azzal, hogy mi ez a két szó, de vajon hány ember tudja azt, hogy ki, mikor és hogyan találta fel őket?

A mai cipzár feltalálójának Whitcomb L. Judson amerikai mérnököt tekintjük, aki 1893-ban szabadalmaztatta találmányát, eredetileg az addig gombolható férficsizmák „gyors kampós záraként”, ami gyorsan el is terjedt a piacon. Az első, sorozatgyártásban előállított ilyen jellegű záróelem, a „Judson C-curity Fastener” elnevezésű termék 1905-ben jelent meg. Ezt tökéletesítette a svéd származású, Amerikában élő mérnök, Gideon Sundback, aki megalkotta a nyitást és zárást végrehajtó kocsit, létrehozva ezzel a mai cipzárt. Találmányára, a „nyitható rögzítő szerkezetre” 1913-ban kapott szabadalmat az USA-ban.

Európára érvényes szabadalmat a húzózárra 1923-ban a svájci Martin Othmar kapott, aki „riri” (Rippe und Rille - a németben a konkáv és konvex, azaz a homorú és domború megfelelője, utalva a két forma egymásba illeszkedésére a cipzárban) néven kezdte gyártani és forgalmaz-

ni a terméket. A „zipper” elnevezés (amiből a „cipzár” szó is származik) a B.F. Goodrich cégtől ered, amely ezt a fajta zárat gumicsizmáin alkalmazta. Az angol zip szó egyik jelentése gyorsaság, lendület, ebből egyértelműen következik a hazai villámzár elnevezés eredete.

Az igazi első nagy sikert az USA haditengerészetének hatalmas megrendelése jelentette, amikor 1917-ben a haditengerészet ruházatát ilyen záródással látták el. Célszerűségénél fogva azonban a cipzár a polgári életben is igen hamar nagy népszerűsége tett szert. Napjainkban különböző méretben, anyagban és színben állítják elő ezt az egyszerű, de nagyszerű terméket.

A Post-it-ről első hallásra valami nagyon amerikai dolog jut eszünkbe, de biztosan mindenki használta már a kis sárga ragadós fecnit. Valószínűleg mindenki érezte már, hogy valamit elfelejtett, csak azt nem tudta, hogy mit. Nos, éppen erre való a Post-it, mert ahogy eszünkbe jut valami, máris felírhatjuk, hogy ne felejtjük el.

A Post-it feltalálása már valamivel közelebbi, mint a cipzáré: negyven évvel ezelőtt a 3M kutatója, Spencer Silver felfedezte azt a ragasztó anyagot, ami ma a Post-it legfontosabb eleme. További hat év kellett ahhoz, hogy egy másik tudós, Art Fry kitalálja, mire is lehetne használni ezt az anyagot. („Volt ragasztó, volt papír, volt függőleges, én csak összehoztam őket.”) Eredetileg könyvjelzőként használták, de később rájöttek, hogy sok minden másra is remekül felhasználható ez a papírdarab.

A Post-it 2004-ben bekerült a Modern Művészetek Múzeumába, köszönhetően Paola Antonelli design kurátornak, aki az egyszerű fehér pólóval és a befőttes gumival együtt a Post-it-et is az „alacsony származású mesterművek” panteonjába juttatta.

Deszka

„Szép szónak nem szegik szárnyát!”

Azt hiszem, elfáradtam. Szerdától szerdáig hét előadást láttam, kettőben közreműködtem, megjártam a nagy Budapestet, megírtam egy ZH-t (érzésem szerint sikertelenül), megtanultam harcsapaprikást készíteni, mert miért is ne, ráadásul még volt időm megnézni a Grace klinikát is, mert azért mégiscsak.

No de a színház! Hét előadásról joggal gondolhatjátok, hogy nem sok az egy kicsit? Nem hinném. Onnan tudhatod, hogy túlzásba viszed a színházba járást, hogy kritikusknak hívnak a hátad mögött. Azt hiszem, engem ez a veszély nem fenyeget. Meg csaltam is egy kicsit, ugyanis három darab egy nap alatt ért el, mégpedig Pesten, egy színjátszófesztiválon. Ennyi azt hiszem elég is, nézzük tehát, hogy mi történt a Szegedi Nemzeti Színházban.

Október 15-én: egyetemi nap. Én egy picit félttem, hogy kevesen lesznek. Hát tévedtem. Még hozzá elég nagyot, ugyanis amikor fél tizenkettőre odaértünk a színház aulájába, nem fértünk be. Úgy terveztük, hogy elmegyünk az interaktív játékra és megijedtem, hogy egyáltalán nem lesz rá helyünk. Megint tévedtem, mert hála az égnek az interaktív játékon csak tizenvalahányan jelentünk meg. Pár szóban bemutatkoztunk, megtudtuk, hogy a jelenlévők közül mindenkinek szívügye a színház és megismerkedtünk a frissen szerződtetett fiatal színészeinkkel is. Adri barátnőmmel hiába vagyunk egyetemi színpadosok, egy kicsit gyávák voltunk az elején, de aztán feloldódtunk és nagyon jól éreztük magunkat. Igazából nem tudok többet mondani, hiszen ez egy interaktív játék: át kell élni, nem lehet elolvasni, hogy milyen.

Ugyanez a helyzet a beszédtechnikával, ahol viszont már nagy tömeg volt. Ott is ránk tört a gyávaság, de szerencsére sikerült legyőzni félelmeinket és megtudtuk, hogy milyen beszédhibáink vannak, amiket észre sem veszünk, illetve azt is, hogy sok gyakorlás árán milyen feladatokkal tudjuk kijavítani őket.

Sajnos többet nem tudok mondani, mert nem tudtam több programon részt venni. Este az egyetemi színház produkciója szerintem jól sikerült, de én elfogult vagyok, meg belülről máshogy érzi az ember.

Másnap, csütörtök este megnéztem a Kávéház című produkciót. Diákberleles előadás volt, amitől azt várná az ember, hogy fiatalosabb lesz. Hát nekem véletlenül sikerült beülnöm harmincöt lány közé. Nem gondoltam volna, hogy egy lánygimnáziumi osztály nem tud a színházban viselkedni. (Elnézést, nem akarok egy iskolát sem megbántani, az is lehet, hogy harmincöt barátnő együtt vásárolt színházberleletet). Így viszont felfigyeltem néhány dologra, amit nem vettem volna észre, például, hogy milyen kis helyes az egyik színésziúcska. (Sokkal jobban élveztem volna, ha ez nem harmadik sor bal széléről hangzik el az első sor jobb szélére).

Maga a darab nekem tetszett. Igazából történni semmi sem történt: egy kávéház és vendégei életéből kapunk morzsákat. A zene nagyon jó, a sok színész nagyon jó, el lehet nézelődni három órán keresztül. Ja igen, még egy nézőtérén hallott félmondat: „Az a két statiszta nagyon jó, nekik kéne játszani a főszerepet”. Tényleg nagyon jók, csak nem statiszták, talán azért. És hogy miért trágár a darab? Nem tudom, hallottam már olyan kari indulót, aminek a nyelvezete nemigen közelíti meg a szép magyar beszédünket, de hát lehet, hogy ezért vagyunk felháborodva ennyire.

Péntek este pedig a Mandragóra című darabot néztem meg. Nyugdíjasberlet, egyre jobb. Legalább ők elmentek a szünetben, ha nem érezték jól magukat az előadáson. Előző este a diákoknak a tanárnő felszólítására végig kellett nézniük a darabot. Az is lehet, hogy ezért maradnak kevesen színházrajongók egyetemi korukra. De hogy erről az előadásról miért mentek el, azt nem értem. Nekem nagyon tetszett, nem is tudok róla mit írni, egyszerűen jól szórakoztam, élveztem a vadnyugati hangulatot. Az első felvonás annyira feldobott, hogy még a szünetet is végignevettük.

Jól éreztem magam. Mind a három nap színvonalasak voltak az előadások. És hogy mire jöttem rá? Szép szónak nem szegik szárnyát és isteni jó harcsapaprikást tudok csinálni.

LAKATOS SÁRA

Csúcson vagyunk

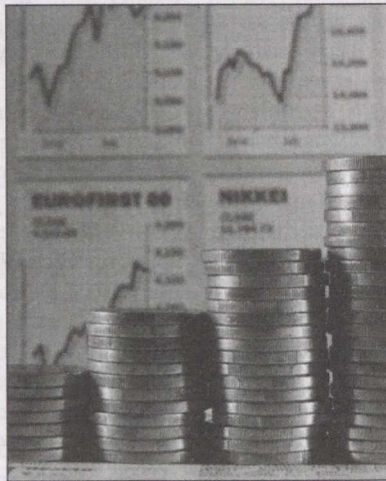
A nyolcvan évvel ezelőtt lezajlott válság az egész világot érintette. A rombolást Amerikában kezdte, majd átlépett az óceánon és végigsöpört Európán. A sorsok ismétlődnek, ez mindig bejön.

Senki nem aggódott kezdetben. Mindenki élte rendes hétköznapjait, nem foglalkozott azzal, hogy az USA egyik legnagyobb hitelintézete csődöt jelentett. Az ott van, mi meg itt vagyunk. Csakhogy a probléma nem olyan egyszerű, mint amilyennek kezdetben látjuk, hiszen tudjuk, hogy minden mindennel összefügg. Ha az amcsik repülnek a mélybe, akkor magukkal rántanak olyan szereplőket is, akik részesülnek az amerikai tőke hasznáiból. Magyarország is ide tartozik, így nem volt kérdés, hogy minket is elér-e a tőzsde és a forint zuhanása. Csak az, hogy mikor. Nem kellett sokat várni, egymás után jöttek elő a nagy pénzügyi guruk és fogalmazták meg: benne ülünk a közepében (aki akar, álljon, de nekem nincs már hozzá lelki erőm).

Ekkor jött az isteni szikra, valószínűleg valamelyik PR-szakembertől. Nemzeti Csúcs. Rendezzük meg egy hét múlva valami nívós helyen és beszéljessünk emberekkel, akiket ismer az ország és a piac. Így történt, szó se róla. Voltak nagyon érdekes felszólalások. Persze mindenki azt emlegeti, hogy a két miniszterelnök kezét fogott (nem volt más választásuk, meg nem eszik annyira forrón azt a kását), pedig Demján Sándor felszólalása többet mondott, mint az összes többi együtt. Nevezetesen, hogy szégyelljük magunkat. Azok is, akik adócsökkentésről

kiabálnak és azok is, akik nem tesznek konkrét lépéseket a válság kezelésére. Mert nem mernek olyan intézkedéseket meghozni, amik kényesen érinthetik a népszerűségüket, de hosszú távon az ország javát szolgálják.

És mi fog ezután történni? Semmi. A kormány hoz majd valamilyen döntést, amit az ellenzék elvből fog elutasítani. De azért majd kardoskodnak mind a ketten, hogy ki csinálja rosszabbul a dolgát és kié a nagyobb felelősség. Pedig a kormány és az ellenzék mindig együtt viseli a politikai felelősséget.

És hogy ért-e valamit a csúcstalálkozó? Nos, annyit biztos, hogy az MTA épületét belülről is láthatam, mert még ott nem jártam. Pedig számtalan kirándulást szerveztek a tanárok Budapestre, mégis ez kimaradt valahogy. Az Állatkertben bezzeg voltam vagy százszor (nehéz gyerekkori események, pszichiáter dolgozik rajta).

Hogy a piacok hogyan reagálnak majd a találkozóra, azt a jövő fogja eldönteni. Bár nem tudom, hogy egy csapat öltönyös úriember és hölgy mennyire segíthet a gazdaságon, miközben egy kerek asztalnál ülnek. Talán a bizalmat erősítették az ország iránt, de a hangzatos ötletelésen és vádaskodáson kívül más nem hangzott el. Tisztelet a kivételnek.

Amúgy várom a következő Csúcsot. De tényleg. Mert sokat lehetett rajta nevetni. Tudtam minden felszólalónál, hogy mit fog mondani és mennyire fogja durván mondani.

Ilyenek a politikusok: kiismerhetőek.

TÖRÖK TIBOR

Bordeaux-ban az élet...

Bordeaux-ban az élet ezer meg ezer meglepetésből áll. Így lehetséges, hogy egy napon belül több magyarral sikerül összefutnom a világ ezen szegletében, mint igazi tősgyökeres franciával, pedig a statisztikák őket igazolják. Ki tanulni érkezett, ki pedig a jól megérdemelt pihenését tölti itt - teljesen érthető okokból. Szeretek magyar lenni Bordeaux-ban, mert bár én lépten-nyomon magyarokba botlom, azért mégiscsak kevesen vagyunk és kuriózumnak számítunk. Ha meg még azon is túlteszem magam, hogy az hongroise-t folyton anglaise-nek értik, akkor meg teljesen szuper.

Győzelmeskedvén a francia bürokrácia fellett, elmondhatom, hogy küzdelmes harcok árán ugyan, de teljes értékű egyetemi polgár vagyok az Université Montesquieu-n. Több tucat attestation kitöltése és beszerzése után végre sikerült: beiratkoztam! Sőt, már az iskolapadot is koptatom szorgalmasan, hol kisebb, hol nagyobb lelkesedéssel. Még szombaton is, mert bizony itt szombaton is van tanítás!

Ami számomra meglepő, hogy újdonsült évfolyamtársaim mindegyike szemmel láthatóan a szorgalmasabb fajtából való, mert még a harmadik alkalom után is tömött előadótermeket és lelkesen jegyzetelő fiatalokat találok. Miért?

Kérdésemre a válasz pofonegyszerű. A jó francia mentalitásnak megfelelően itt mindenki a saját szerencséjének kovácsa és egyedül szereti learatni munkája gyümölcsét, besöpörvén az ezzel járó sikereket is. Így mindenki aktívan tevékenykedik az órákon saját jövője érdekében, hiszen tudja, hogy magán kívül másra nem igazán hagyatkozhat. Ami a dolgot még komplikálttá teszi, hogy a szakirodalmak listája elég hosszúnak mondható és nincs egy kizárólagos tankönyv, amire hagyatkozni lehetne a tananyag elsajátításakor.

És hogy sok egyéb mellett miért jó még az Erasmus-ösztöndíj? Azért, mert nem

csak a kiszemelt célállomás kultúráját és nyelvét ismerheted meg, hanem sorstársaid segítségével betekintést nyerhetsz más nemzet jellegzetességeibe is. Ennek következtében az édes semmittevés közepette, egy mennyei bordeaux-it kortyolgatva komoly eszmecsérek folynak a legkülönbözőbb témában. Így mára specialistá-já lettem az olasz térszártnak, tisztában vagyok Kolumbia virágtermesztő tevékenységével, spanyol földrajzban verhetetlen vagyok és belevertem a fejembe legalább hat különböző nyelven a kulcsfontosságúnak számító szavakat.

Persze nem hanyagolom el Bordeaux-t sem. Ahogy telnek-múlnak a napok, egyre több ismerettel leszek gazdagabb és egyre-otthonosabban érzem magam. Az apró felfedezések sokasága, amiket kedvenc Erasmusos társaimmal teszek, miden napomat bearanyozzák. A szünni nem akaró programok hada, az újonnan megismert helyek varázsa, egy szombati piknik a parkban, vagy pusztán egy naplemente a Garonne partján, mind-mind hozzájárul ahhoz, hogy azt érezzem: a lehető legkövetesebb helyen vagyok.

Mára, ha csak egy picit is, de én is bordeaux-inak érzem magam. C'est incroyable, et cependant c'est vrais.

VICA

Világ

Gyönyör a mámorban.
Baljósság a félelemben.
S mennyi-mennyi kétkedés és rettegés.
Utak kereszteződéséi,
Báméskodó pálcika emberek.
Kérdések száza, pillanatok ezrei
Vonathangok, lámpafények, „világzaj”!
Állj! Most halkulj világ!
Elvesztem a végtelen káprázatos kuszaságában,
Gyilkos kezek keresnek a fagyos, zord halálban.

CSÁSZI ZSÜLIET

Így gondolom én...

Egy másodpercig sem hittem, hogy érezhető hatása lesz annak, amikor az előző számban az indián nyáért fohászokdtam, csak éppen nem jutott eszembe frappánsabb befejezés. És most, íme: pulóverben, legrosszabb esetben pedig kiskabátban szaladgál a lelkes egyetemista közönség erre és arra (meg néha a Lófara felé is). Nem kizárt, hogy mágikus képességeim vezettek a hosszan elhúzódó jó időhöz, bár az sokkal valószínűbb, hogy a véletlen nevű erő jócskán besegített (vagy még inkább a túlzottan lelkes üvegházhatás).

Ami az őszi napsütés ellenére mégis nagyon zavarhatja zabolázhatatlan lelkünket, az nem más, mint az egyre korábban tevődő lámpaoltási kényszer. Nem le-, hanem feloltás. Ez azért elkésérítő, mert a SZOTE Klubban nem olyan nagy baj, ha sötét van, de csendesen magányos kis szobánkban már annál inkább akadályoztatva volnánk a vaksötét által abban, hogy bemagoljunk egy újabb adag jogalkotói „irgumburgum”-ot. Ahelyett, hogy a nyári medúzacsíprés ZH-íráshoz képest kifejezetten kellemesnek mondható élményén nosztalgizunk, nézzünk inkább egy kicsit előre! Hamarosan újra eljön a november vége, aztán pedig öngyilkossági hajlamunkat fokozandó: a vizsgaidőszak...

Rendben. Azt hiszem, hogy előbbi kijelentéssel, jobban mondva jövőkép-vetítéssel kissé elvettem a sulykot. Ti pedig a gondolatbeli első köveket a fejem irányába. Jogos. Maradok ezért a jelenben - most az egyszer, és talán utoljára...

Véleményem szerint roppant kellemes időszak a mostani, bármilyen fenyegető is tud lenni néha. Nem tanulunk még annyit, hogy beleszakadjunk, de annyit igen, hogy még nevetve érezzük magunkat igazi egyetemistáknak. Eredeti lakhelyem felé elfogódottan a Mátrát ajánlanám: lehet hegyet mászni (hegymászó felszerelés nélkül is). És szépek a színek, még mindig friss az erdő illata, a levegő szinte már bántóan csip, mert annyira tiszta és a hangulata csárdákban finomak az ételek.

Csak fel kell ülni az oly sokat szidott állami vasutak valamelyik vonatára, jó néhány órát szenderegni rajtuk, pár átszállási manőver után pedig már el is értjük úti célunkat. Mert bár kicsi ország a miénk és azt is nehezen szelik át a tömegközlekedés vonalai, csak lehet benne látni még valami szépet! Ha félretesszük legalább egy napra válsággyanús gazdaságunk kusza diagramjait, talán meglátjuk, hogy a csúcscivilizációt jelentő, művészi értékkel bíró betontömbök mögött még mindig nőnek fák. Amíg ki nem vágjuk őket véglegesen és visszafordíthatatlannul. És akkor már mindegy is lesz, mit mondanak azok a mutatók...

Gondoljuk most egy picit azt, hogy pótolhatóak vagyunk és magunk helyett ünnepeljük azt, ami még megvan körülöttünk az életből. Pontosabban: amit még meghagytunk belőle. Sok már az emberből. Jelentős dolgokat viszünk véghez, igen. De meg fogja-e valaha is kérdezni a természet, ha besokall, hogy melyek azok a vívmányok, papírok, adatok, ruhák, tárgyak, emlékek, érzések, amelyekre kevésbé van szükségünk, mert ő bizony kegyesen csak azokat pusztítaná el? Persze, hogy nem. Ő az, aki mindent visz. Mindent. És a világ forgása nélkülünk is megmarad, csak éppen mi, emberek fogunk hiányozni belőle. De kinek is okozunk majd hiányérzetet?

Nem szeretek sokáig búcsúzkodni, ezért most „in medias res” teszem. Csak kósza reményeim vannak, hogy fenti, a szokásostól eltérően komolyabb hangvételű soraim nem válnak (egyszer) valósággá, és ezzel együtt azt is, hogy „Így...” kezdetű címmel ellátott írásaimmal sokaknak szereztem hónapról-hónapra felelőtlenül önfeledt perceket. Mert néha, a sok gond(olat) között ezt is megengedhetjük magunknak. Már csak azért is, hogy legyen mire emlékezni öreg napjainkon...

Ui.: Talán egyszer még visszatapsoltok, mint ahogyan az a vizsgákon is előfordul...

SÁNDOR ANITA

PROGRAMAJÁNLÓ

2008. NOVEMBER

Filmklub, Táncklub		3	
Jogászbuli		4	Interaktív Színház /Kulturális Iroda/
Nők a pályán		5	SZTE ÁJTK HÖK www.ajtkok.hu Jeges Est
		6	
		7	
Partnertalálkozó		8	 Filmklub, Táncklub
		9	
		10	
IRM-látogatás		11	
		12	
		13	
		14	 Filmklub, Táncklub
Anna-fürdőzés		15	
Börtönlátogatás		16	
		17	
		18	 Egyetemi PC-játék Bajnokság
Jogászbuli		19	
		20	
		21	 Integrációs Klub ELSA Café
I. Országos Polgári Jogi Jogesetmegoldó és Polgári Jogi Activity Verseny		22	
		23	
		24	 Filmklub, Táncklub
		25	
		26	
		27	
		28	 Integrációs Klub
Jogászbál		29	
		30	
		1	
		2	 Jogász- Közgazdász buli
		3	

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM
ÁLLAM- ÉS JOGTUDOMÁNYI KAR HALLGATÓI ÖNKORMÁNYZATA ÉS
A III. ÉVES JOGHALLGATÓK
SZERETETTEL MEGHÍVJÁK ÖNT A

62. Szegedi Jogászbálra

2008. NOVEMBER 28-ÁN (PÉNTEK) 19 ÓRARA,
A JÓZSEF ATTILA TANULMÁNYI ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONTBA
(6722 SZEGED, ADY TÉR 10.)

**Borkóstolóval, csokiszökökúttal és pókerszobával
várjuk kedves vendégeinket!**

A JEGYEK ELOVÉTELBEN MEGVÁSÁROLHATÓK A SZTE AJTK HÖK IRODÁN
(SZEGED, TISZA LAJOS KRT. 54.)
BELÉPÉS CSAK PECSÉTTÉL ELLÁTOTT MEGHÍVOVAL
ÉS ALKALOMHOZ ILLO ÖLTÖZÉKBEN LEHETSÉGES.

MÉDIATÁMOGATÓINK:

BÁL HIVATALOS FŐTÁMOGATÓI:

62. Szegedi Jogászbál

2008. NOVEMBER 28.
SZEGED

JÓZSEF ATTILA TANULMÁNYI
ÉS INFORMÁCIÓS KÖZPONT